

Wtorek 13 grudzień 2005

P6_TA(2005)0496

Efektywność końcowego wykorzystania energii *II**

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej efektywności końcowego wykorzystania energii oraz usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/76/EWG (10721/3/2005 — C6-0298/2005 — 2003/0300(COD))

(Procedura współdecyzji: drugie czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólne stanowisko Rady (10721/3/2005 – C6-0298/2005),
- uwzględniając stanowisko zajęte w pierwszym czytaniu ⁽¹⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2003)0739) ⁽²⁾,
- uwzględniając art. 251 ust. 2 Traktatu WE,
- uwzględniając art. 62 Regulaminu,
- uwzględniając zalecenia do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A6-0343/2005),

1. zatwierdza wspólne stanowisko po poprawkach;
2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte dnia 7.6.2005, P6_TA(2005)0212.

⁽²⁾ Dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

P6_TC2-COD(2003)0300

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w drugim czytaniu w dniu 13 grudnia 2005 r. w celu przyjęcia dyrektywy 2006/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej efektywności końcowego wykorzystania energii oraz usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/76/EWG

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

działając zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) We Wspólnocie Europejskiej istnieje potrzeba poprawy efektywności wykorzystania energii przez użytkowników końcowych, zarządzania popytem na energię i wspierania produkcji energii ze źródeł odnawialnych, ponieważ w perspektywie krótko- i średnioterminowej istnieją stosunkowo niewielkie możliwości wywierania wpływu w inny sposób na warunki dostaw i dystrybucji energii, czy to drogą tworzenia nowych mocy, czy też usprawnienia przesyłu i dystrybucji energii. Niniejsza dyrektywa przyczynia się więc do poprawy zabezpieczenia niezawodności dostaw energii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 120 z 20.5.2005, str. 115.

⁽²⁾ Dz.U. C 318 z 22.12.2004, str. 19.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 23 września 2005 r. (Dz.U. C 275 E z 8.11.2005, str. 19) i stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2005 r.

Wtorek 13 grudnia 2005

- (2) Poprawa efektywnego wykorzystania energii przez odbiorców końcowych przyczyni się również do zmniejszenia podstawowego zużycia energii oraz do zmniejszenia emisji CO₂ i innych gazów cieplarnianych **i tym samym do zapobiegania niebezpiecznym zmianom klimatycznym**. Emisje te stale rosną, w coraz większym stopniu utrudniając wypełnienie zobowiązań podjętych w Protokole z Kioto. Działalność człowieka związana z sektorem energetycznym powoduje aż 78 % emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie. Szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego, ustanowiony w decyzji nr 1600/2002/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady przewiduje, że niezbędne będą dalsze redukcje, aby osiągnąć długofalowy cel Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, jakim jest ustabilizowanie stężenia gazów cieplarnianych w atmosferze na poziomie, który zapobiegałby niebezpiecznej antropogenicznej ingerencji w system klimatyczny. **Dlatego też niezbędne jest opracowanie konkretnych polityk i działań.**
- (3) Poprawa efektywności wykorzystania energii umożliwi wykorzystanie potencjalnych oszczędności energii w sposób ekonomicznie efektywny. Środki poprawy efektywnego wykorzystania energii mogłyby prowadzić do tych oszczędności, w ten sposób wspomagając Wspólnotę Europejską w zmniejszaniu jej uzależnienia od importu energii. Ponadto ukierunkowanie na technologie efektywniej wykorzystujące energię może pozytywnie wpłynąć na innowacyjność i konkurencyjność we Wspólnocie Europejskiej, jak podkreślono w Strategii Lizbońskiej.
- (4) Komunikat Komisji w sprawie wykonania pierwszego etapu Europejskiego Programu Zmian Klimatu wymienił dyrektywę w sprawie zarządzania popytem na energię jako jeden z priorytetowych środków związanych ze zmianą klimatu, które należy podjąć na szczeblu wspólnotowym.
- (5) Niniejsza dyrektywa jest spójna z dyrektywą 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej⁽²⁾, a także dyrektywą 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego⁽³⁾, które przewidują możliwość wykorzystania efektywności energetycznej i zarządzania popytem jako alternatywy dla budowy nowych źródeł oraz dla celów ochrony środowiska, pozwalając władzom Państw Członkowskich, między innymi, ogłosić przetargi na nowe moce lub wybrać środki służące efektywności energetycznej oraz zarządzaniu popytem, w tym systemy tzw. „białych certyfikatów”.
- (6) Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla art. 3 dyrektywy 2003/54/WE, zgodnie z którą Państwa Członkowskie muszą zagwarantować wszystkim odbiorcom w gospodarstwach domowych oraz, jeżeli Państwa Członkowskie uznają to za stosowne, małym przedsiębiorstwom, możliwość korzystania z usługi powszechnej, jaką jest prawo do dostaw energii elektrycznej o określonej jakości na ich terytorium po rozsądnych, przejrzystych, łatwo i wyraźnie porównywalnych cenach.
- (7) **Celem niniejszej dyrektywy jest zatem nie tylko wspieranie w dalszym ciągu zaopatrzenia w usługi energetyczne, ale także stworzenie silnych bodźców dla popytu. Sektor publiczny we wszystkich Państwach Członkowskich powinien w związku z tym dawać dobry przykład w zakresie inwestycji, utrzymania i innych wydatków na urządzenia zużywające energię, usługi energetyczne i inne środki poprawy efektywności energetycznej. Dlatego też powinno się zachęcać sektor publiczny włączenia kwestii związanych z poprawą efektywności energetycznej do inwestycji, odpisów amortyzacyjnych i budżetów operacyjnych. Ponadto, sektor publiczny powinien dążyć do stosowania kryteriów efektywności energetycznej w procedurach przetargowych na zamówienia publiczne, jako że taka praktyka została umożliwiona przez dyrektywę 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych⁽⁴⁾ i dyrektywę 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielenia zamówień publicznych na roboty budowlane⁽⁵⁾, dostawy i usługi; zasada ta została potwierdzona orzeczeniem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 17 września 2002 r. w sprawie C-513/99 Concordia Bus Finland⁽⁶⁾. Biorąc pod uwagę fakt, że struktury administracyjne w poszczególnych Państwach Członkowskich znacznie się różnią, spośród środków dostępnych sektorowi publicznemu powinno się stosować różne typy środków odpowiednio na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 37. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Rady 2004/85/WE (Dz.U. L 236 z 7.7.2004, str. 10).

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 57.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2083/2005 (Dz.U. L 333 z 20.12.2005, str. 28).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, str. 114. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 2083/2005.

⁽⁶⁾ Zb.Orz. 2002, I-7213.

Wtorek 13 grudzień 2005

- (8) **Sektor publiczny dysponuje wieloma sposobami spełnienia tej modelowej roli: poza środkami, które można zastosować, a które wymienione są w załączniku III i VI, sektor publiczny mógłby na przykład rozpocząć pilotażowe projekty efektywności energetycznej, pobudzać sprzyjające efektywności energetycznej zachowania pracowników, itp. W celu osiągnięcia pożądanego efektu mnożnikowego, obywatele i/lub przedsiębiorstwa powinni zostać w skuteczny sposób poinformowani o wielu z tych działań, przy jednoczesnym położeniu nacisku na korzyści wynikające z obniżenia kosztów.**
- (9) Liberalizacja dla użytkowników końcowych rynków detalicznych energii elektrycznej, gazu ziemnego, węgla kamiennego i brunatnego, ogrzewania oraz, w niektórych przypadkach, nawet ciepłownictwa i chłodzenia, niemal bez wyjątku doprowadziła do poprawy efektywności i niższych kosztów po stronie wytwarzania, przetwarzania i dystrybucji energii. Liberalizacja ta nie doprowadziła do znaczącego wzrostu konkurencji w dziedzinie produktów i usług, która mogłaby przynieść rezultaty w postaci poprawy efektywności energetycznej po stronie popytu.
- (10) W swej rezolucji z dnia 7 grudnia 1998 r. w sprawie efektywności energetycznej we Wspólnocie Europejskiej⁽¹⁾, Rada zatwierdziła cel dla Wspólnoty jako całości, by do roku 2010 poprawić intensywność energetyczną zużycia końcowego o dodatkowy jeden punkt procentowy rocznie.
- (11) W związku z tym Państwa Członkowskie powinny wyznaczyć orientacyjne cele krajowe, mające na celu wspieranie efektywnego wykorzystania energii przez odbiorców końcowych oraz zagwarantowanie dalszego rozwoju i stabilności rynku usług energetycznych, przyczyniając się tym samym do realizacji Strategii Lizbońskiej. Przyjęcie orientacyjnych celów krajowych w celu promowania efektywnego wykorzystania energii przez odbiorców końcowych daje efekt synergii z innymi aktami prawnymi Wspólnoty, które, po ich wprowadzeniu w życie, przyczynią się do osiągnięcia tych celów krajowych.
- (12) Niniejsza dyrektywa wymaga podjęcia działań przez Państwa Członkowskie, zaś osiągnięcie jej celów zależy od skutków, jakie te działania spowodują dla końcowych użytkowników energii. Ostateczny wynik działań podjętych przez Państwa Członkowskie zależy więc od wielu czynników zewnętrznych, które wpływają na zachowanie użytkowników w zakresie zużycia energii oraz ich woli wprowadzania w życie metod oszczędzania energii i stosowania urządzeń służących do oszczędzania energii. Dlatego też, nawet, jeżeli Państwa Członkowskie zobowiążą się do wysiłku zmierzającego do osiągnięcia celu ustalonego jako 9% oszczędności energii, zakres oszczędności energii na szczeblu krajowym ma charakter orientacyjny i nie wiąże się dla Państw Członkowskich z prawnym obowiązkiem osiągnięcia tej wartości docelowej.
- (13) **W ramach dążenia do osiągnięcia orientacyjnego celu krajowego, Państwa Członkowskie mogą wyznaczyć sobie cel wyższy niż 9%.**
- (14) **Wymiana informacji, doświadczeń i najlepszych praktyk na wszystkich poziomach, z włączeniem w szczególności sektora publicznego, wpłynie korzystnie na polepszenie efektywności energetycznej. Państwa Członkowskie powinny zatem sporządzić wykaz środków podjętych w ramach niniejszej dyrektywy i dokonać, na ile to możliwe, przeglądu osiągniętych przez siebie rezultatów w ramach planów działań na rzecz efektywności energetycznej.**
- (15) Przy poprawie efektywności energetycznej dzięki zmianom na poziomie technologicznym, zachowań ludności lub gospodarczym, należy unikać istotnego negatywnego wpływu na środowisko naturalne i działać z poszanowaniem priorytetów społecznych.
- (16) **Finansowanie zaopatrzenia oraz koszty popytu odgrywają istotną rolę w usługach energetycznych. Utworzenie środków na rzecz dotowania procesu wdrażania programów efektywności energetycznej lub innych środków poprawy efektywności energetycznej i promowania rozwoju rynku usług energetycznych może być odpowiednim narzędziem służącym zabezpieczeniu niedyskryminacyjnego wstępnego finansowania pomocniczego na tym rynku.**
- (17) Poprawa efektywności końcowego wykorzystania energii może zostać osiągnięta przez zwiększenie dostępności usług energetycznych, zwiększenie popytu na te usługi oraz inne środki poprawy efektywności energetycznej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 394 z 17.12.1998, str. 1.

Wtorek 13 grudzień 2005

- (18) W celu wykorzystania potencjału oszczędności energii w niektórych segmentach rynku, gdzie nie są zwykle oferowane audyty energetyczne, takich jak gospodarstwa domowe, Państwa Członkowskie powinny zapewnić ich dostępność.
- (19) Konkluzje Rady z dnia 5 grudnia 2000 r. wymieniają promowanie usług energetycznych poprzez rozwój strategii Wspólnoty jako obszar priorytetowy dla działań mających na celu poprawę efektywności energetycznej.
- (20) Dystrybutorzy energii, operatorzy systemu dystrybucji oraz przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii mogą poprawić efektywność energetyczną we Wspólnocie Europejskiej, jeżeli będą oferować usługi energetyczne obejmujące efektywne zużycie końcowe w zakresie takim jak zapewnienie komfortu termicznego w pomieszczeniach, ciepłej wody do użytku domowego, chłodzenia, wytwarzania towarów, oświetlenia i siły napędowej. Maksymalizacja zysków tych przedsiębiorstw staje się zatem bardziej związana ze sprzedażą usług energetycznych dla możliwie jak największej liczby klientów, niż ze sprzedażą możliwie jak największej ilości energii dla poszczególnych klientów. **Państwa Członkowskie powinny starać się unikać zakłóceń konkurencji w tej dziedzinie w celu zapewnienia równego zakresu działań wszystkim dostawcom energii; mogą one jednakże przekazać to zadanie krajowym organom nadzorującym.**
- (21) W pełni uwzględniając krajową organizację operatorów w sektorze energetycznym oraz mając na celu polepszenie wdrażania usług energetycznych i środków zmierzających do poprawy efektywności energetycznej, o której mowa w niniejszej dyrektywie, Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość nałożenia obowiązku świadczenia takich usług, na dystrybutorów energii, operatorów systemów dystrybucji lub przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii, albo, w odpowiednich przypadkach, na dwóch spośród tych operatorów lub na nich wszystkich oraz uczestniczenia w takich działaniach.
- (22) Należy stymulować rozwój innowacyjnego rozwiązania, jakim jest wykorzystanie finansowania przez stronę trzecią. W ten sposób beneficjent unika kosztów inwestycji wykorzystując część wartości finansowej oszczędności energii, które wynikają z inwestycji zrealizowanej przez stronę trzecią, by spłacić tę inwestycję wraz z odsetkami.
- (23) Dla skutecznego oddziaływania taryf i innych uregulowań dotyczących energii sieciowej na efektywność końcowego zużycia energii, powinno się usunąć nieuzasadnione zachęty do zwiększania ilości przesyłanej energii.
- (24) **Rynek usług energetycznych może być wspierany za pomocą szeregu środków, także środków niefinansowych.**
- (25) Usługi energetyczne, programy poprawy efektywności energetycznej oraz inne środki służące poprawie efektywności energetycznej, zastosowane w celu osiągnięcia oszczędności energii, mogą być wspierane lub wdrażane za pośrednictwem umów dobrowolnych pomiędzy zainteresowanymi stronami i podmiotami sektora publicznego wyznaczonymi przez Państwa Członkowskie.
- (26) **Sektory paliw i transportu odgrywają szczególną rolę w kwestii zwiększania wydajności zużycia energii oraz jej oszczędności.**
- (27) **Dobrowolne uzgodnienia, o których mowa w niniejszej dyrektywie, powinny być przejrzyste i zawierać co najmniej informację na temat następujących kwestii: cele ilościowe i etapowe, monitorowanie i raportowanie.**
- (28) Przy określaniu środków poprawy efektywności energetycznej należy wziąć pod uwagę zyski z efektywności energetycznej osiągnięte dzięki szerokiemu stosowaniu opłacalnych innowacji technologicznych, na przykład pomiarów elektronicznych. **W kontekście niniejszej dyrektywy indywidualne liczniki dostępne po konkurencyjnych cenach obejmują także precyzyjne liczniki ciepła.**
- (29) W celu umożliwienia użytkownikom końcowym podejmowania decyzji dotyczących ich indywidualnego zużycia energii, w oparciu o pełniejszą wiedzę, powinni oni otrzymywać rozsądną ilość danych o zużyciu oraz inne odpowiednie informacje, takie jak informacje o dostępnych środkach poprawy efektywności energetycznej, porównania profilów użytkownika końcowego oraz obiektywne specyfikacje techniczne sprzętu zużywającego energię, w tym sprzętu opartego na „czynniku czwartym” lub podobnego. **Przypomina się, że niektóre z tych cennych informacji należy udostępniać odbiorcom**

Wtorek 13 grudzień 2005

końcowym na mocy art. 3 ust. 6 dyrektywy 2003/54/WE. Ponadto należy aktywnie zachęcać konsumentów do regularnych kontroli odczytów licznika.

- (30) *Wszystkie typy informacji odnoszące się do kwestii zwiększania efektywności energetycznej powinny być szeroko rozpowszechniane wśród odbiorców docelowych w odpowiedniej formie, także za pośrednictwem rachunków za energię elektryczną. Mogą one obejmować informacje o ramach finansowych i prawnych, kampanie informacyjne i promocyjne oraz szeroko zakrojoną wymianę doświadczeń na wszystkich szczeblach.*
- (31) Z chwilą przyjęcia niniejszej dyrektywy wszystkie zasadnicze przepisy dyrektywy Rady 93/76/EWG z dnia 13 września 1993 r. w celu ograniczenia emisji ditlenku węgla poprzez poprawienie efektywności energetycznej (SAVE)⁽¹⁾ zostają objęte innymi przepisami wspólnotowymi, i z tego względu dyrektywa 93/76/EWG powinna zostać uchylona.
- (32) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, tj. promowanie efektywności końcowego wykorzystania energii oraz rozwoju rynku usług energetycznych, nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez Państwa Członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (33) Środki niezbędne dla wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽²⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I ZAKRES STOSOWANIA

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszej dyrektywy jest opłacalna ekonomicznie poprawa efektywności końcowego wykorzystania energii w Państwie Członkowskim poprzez:

- określenie niezbędnych celów orientacyjnych oraz stworzenie mechanizmów, zachęt i ram instytucjonalnych, finansowych i prawnych, w celu usunięcia istniejących barier rynkowych i niedoskonałości rynku utrudniających efektywne końcowe wykorzystanie energii;
- stworzenie warunków dla rozwoju i **promowania** rynku usług energetycznych oraz dla dostarczania innych środków poprawy efektywności energetycznej odbiorcom końcowym.

Artykuł 2

Zakres

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do:

- podmiotów dostarczających środki poprawy efektywności **energetycznej, dystrybutorów** energii, operatorów systemu dystrybucji oraz przedsiębiorstw prowadzących detaliczną sprzedaż energii. Państwa Członkowskie mogą jednak wyłączyć z zakresu stosowania art. 6 i 13 małych dystrybutorów, małych operatorów systemu dystrybucji oraz małe przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii;

⁽¹⁾ Dz.U. L 237 z 22.9.1993, str. 28.

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Wtorek 13 grudzień 2005

- b) odbiorców końcowych. Niniejsza dyrektywa nie ma jednak zastosowania do przedsiębiorstw prowadzących działalność należącą do kategorii wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we **Wspólnocie** ⁽¹⁾;
- c) sił zbrojnych, wyłącznie w zakresie, w którym jej stosowanie nie wchodzi w konflikt z naturą i podstawowym celem działalności sił zbrojnych oraz z wyłączeniem sprzętu używanego wyłącznie w celach wojskowych.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie znajdują następujące definicje:

- a) „Energia”: wszystkie formy dostępnej w obrocie energii, w tym w formie energii elektrycznej, gazu (w tym skroplonego gazu ziemnego (LNG) i gazu płynnego (LPG)), jakiegokolwiek paliwa stosowanego do wytwarzania energii grzewczej i chłodniczej (w tym miejski system grzewczy i chłodniczy), węgla kamiennego i brunatnego, torfu, paliw (z wyjątkiem paliw lotniczych i paliw w zbiornikach morskich), a także biomasy zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych ⁽²⁾;
- b) „Efektywność energetyczna”: stosunek uzyskanych wyników, usług, towarów lub energii do wkładu energii;
- c) „Poprawa efektywności energetycznej”: zwiększenie efektywności końcowego wykorzystania energii dzięki zmianom technologicznym, gospodarczym lub zmianom zachowań;
- d) „Oszczędność energii”: ilość zaoszczędzonej energii ustalona poprzez pomiar lub oszacowanie zużycia przed i po wdrożeniu jednego lub więcej środków poprawy efektywności energetycznej przy jednoczesnym zapewnieniu normalizacji warunków zewnętrznych wpływających na zużycie energii;
- e) „Usługa energetyczna”: fizyczna korzyść, udogodnienie lub towar pochodzące z połączenia energii z **wydajną energetycznie technologią, i/lub działaniem, które** może obejmować działania, utrzymanie i kontrolę niezbędne do świadczenia usługi na podstawie umowy i **które, jak się okazało, w normalnych okolicznościach** prowadzi do sprawdzalnej i wymiernej lub możliwej do oszacowania poprawy efektywności energetycznej **i/lub znaczących oszczędności energii pierwotnej**;
- f) „Mechanizmy efektywności energetycznej”: ogólne instrumenty podejmowane przez rządy lub organy administracji w celu stworzenia systemu wspierania lub zachęt dla uczestników rynku, aby dostarczali usługi energetyczne oraz inne środki poprawy efektywności energetycznej i dokonywali ich zakupu;
- g) „Programy poprawy efektywności energetycznej”: działania skupione na grupach odbiorców końcowych, które zwykle prowadzą do sprawdzalnej i wymiernej lub możliwej do oszacowania poprawy efektywności energetycznej;
- h) „Działania służące poprawie efektywności energetycznej”: wszelkie działania, które zwykle prowadzą do sprawdzalnej i wymiernej lub możliwej do oszacowania poprawy efektywności energetycznej;
- i) „Przedsiębiorstwo usług energetycznych” (ESCO): przedsiębiorstwo świadczące usługi energetyczne lub dostarczające innych środków poprawy efektywności energetycznej w zakładzie lub w pomieszczeniach użytkownika, biorąc przy tym na siebie pewną część ryzyka finansowego. Zapłata za wykonane usługi jest oparta (w całości lub w części) na osiągnięciu poprawy efektywności energetycznej oraz spełnieniu innych uzgodnionych kryteriów efektywności;
- j) „Umowa o poprawę efektywności energetycznej (EPC)”: umowa pomiędzy beneficjentem a dostawcą (zwykle ESCO) środków poprawy efektywności energetycznej, zgodnie z którą za inwestycje w te środki płaci się zgodnie z określonym w umowie poziomem poprawy efektywności energetycznej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, str. 32. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2004/101/WE (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, str. 18).

⁽²⁾ Dz.U. L 283 z 27.10.2001, str. 33. Dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

Wtorek 13 grudzień 2005

- k) „Umowa finansowania przez stronę trzecią”: umowa, w której – oprócz dostawcy energii i beneficjenta danego środka poprawy efektywności energetycznej – uczestniczy strona trzecia, która dostarcza kapitału niezbędnego dla podjęcia danego środka i pobiera od beneficjenta opłatę równoważną części oszczędności energetycznych osiągniętych w wyniku zastosowania danego środka poprawy efektywności energetycznej. Wspomniana strona trzecia może, lecz nie musi być ESCO;
- l) „Audyt energetyczny”: systematyczna procedura pozwalająca na zdobycie odpowiedniej wiedzy o profilu istniejącego zużycia energii danego budynku lub zespołu budynków, operacji lub instalacji przemysłowej oraz usług prywatnych lub publicznych, która identyfikuje i kwantyfikuje możliwości opłacalnych ekonomicznie oszczędności energetycznych oraz informuje o wynikach;
- m) „Instrumenty finansowe służące oszczędnościom energii”: wszelkie instrumenty finansowe takie jak fundusze, subsydia, ulgi podatkowe, pożyczki, finansowanie przez stronę trzecią, umowy o poprawę efektywności energetycznej, umowy o gwarantowanych oszczędnościach energii, outsourcing energetyczny i inne związane z nimi umowy wykorzystywane na rynku usług energetycznych przez podmioty publiczne lub prywatne w celu częściowego lub całkowitego pokrycia początkowych kosztów projektu wdrożenia środków poprawy efektywności energetycznej;
- n) „Odbiorca końcowy”: osoba fizyczna lub prawna, która dokonuje zakupu energii do własnego użytku;
- o) „Dystrybutor energii”: osoba fizyczna lub prawna odpowiedzialna za przesył energii w celu jej dostarczenia do odbiorców końcowych i do stacji dystrybucyjnych, które sprzedają energię odbiorcom końcowym. Niniejsza definicja nie obejmuje operatorów systemu przesyłu gazu i energii elektrycznej, o których mowa w lit. p);
- p) „Operator systemu dystrybucji”: osoba fizyczna lub prawna odpowiedzialna za eksploatację, utrzymanie oraz, o ile to konieczne, za rozwój systemu dystrybucji energii elektrycznej i gazu ziemnego na danym obszarze oraz, w odpowiednich przypadkach, za jego połączenia z innymi systemami, a także za zapewnienie długoterminowej zdolności systemu do zaspokajania rozsądnego zapotrzebowania na dystrybucję energii elektrycznej i gazu ziemnego;
- q) „Przedsiębiorstwo prowadzące detaliczną sprzedaż energii”: osoba fizyczna lub prawna sprzedająca energię odbiorcom końcowym;
- r) „Mały dystrybutor, mały operator systemu dystrybucji oraz małe przedsiębiorstwo prowadzące detaliczną sprzedaż energii”: osoba fizyczna lub prawna dystrybuująca lub sprzedająca energię odbiorcom końcowym, która dystrybuuje lub sprzedaje mniej niż równowartość **75 GWh** energii rocznie lub zatrudnia mniej niż 10 osób lub której obroty w skali roku lub aktywa bilansu rocznego nie przekraczają **2 000 000 EUR**;
- s) „Białe certyfikaty”: certyfikaty wydane przez niezależne organy certyfikujące, potwierdzające roszczenia uczestników rynku w związku z oszczędnościami energetycznymi, uzyskanymi w efekcie zastosowania środków poprawy efektywności energetycznej.

ROZDZIAŁ II**CELE W ZAKRESIE OSZCZĘDNOŚCI ENERGII****Artykuł 4****Cel ogólny**

1. Państwa Członkowskie przyjmują i dążą do osiągnięcia krajowego celu orientacyjnego w zakresie oszczędności energii w wysokości **9 %** w **dziewiątym roku** stosowania niniejszej dyrektywy, którego realizacja wynika z korzystania z usług energetycznych i innych środków poprawy efektywności energetycznej. Państwa Członkowskie podejmują opłacalne ekonomicznie, wykonalne i rozsądne środki służące osiągnięciu tego celu.

Krajowy cel orientacyjny w zakresie oszczędności energii ustala się i oblicza zgodnie z przepisami i metodologią, które są określone w załączniku I. Do celów porównania oszczędności energii oraz sprowadzenia do porównywalnych jednostek stosuje się współczynniki określone w załączniku II, o ile nie jest uzasad-

Wtorek 13 grudzień 2005

nione zastosowanie innych współczynników. Przykłady kwalifikujących się środków poprawy efektywności energetycznej zamieszczono w załączniku III. Ogólne ramy dla pomiaru i weryfikacji oszczędności energii określono w załączniku IV. **Krajowe oszczędności energii w odniesieniu do orientacyjnych krajowych celów w zakresie oszczędności energii mierzone będą począwszy od 1 stycznia 2008 r.**

2. Do celów pierwszego **planu działania dotyczącego poprawy efektywności energetycznej (EEAP), który ma zostać przedstawiony** zgodnie z art. 14, każde Państwo Członkowskie ustanawia także krajowy cel pośredni w zakresie oszczędności energii na trzeci rok stosowania niniejszej dyrektywy, **a także dokonują przeglądu swych strategii w zakresie realizacji celów pośrednich i ogólnych.** Ten cel pośredni musi być realistyczny i zgodny z ogólnym krajowym celem orientacyjnym w zakresie oszczędności energii, o którym mowa w ust. 1.

Komisja wyda opinię na temat, czy pośredni krajowy cel orientacyjny jest realistyczny i zgodny z celem ogólnym.

3. **Wszystkie Państwa Członkowskie sporządzają programy oraz podejmują środki w zakresie poprawy efektywności energetycznej.**

4. Państwa Członkowskie wyznaczają jeden lub kilka nowych albo istniejących organów lub agencji, którym powierzona zostanie ogólna kontrola i odpowiedzialność za nadzorowanie ram ustanowionych w związku z celem, o którym mowa w ust. 1. Podmioty te weryfikują oszczędności uzyskane dzięki usługom energetycznym i innym środkom poprawy efektywności energetycznej, w tym istniejącym krajowym środkom służącym poprawie efektywności energetycznej, a także informują o wynikach.

5. Po dokonaniu korekty i sporządzeniu sprawozdania po pierwszych trzech latach stosowania niniejszej dyrektywy, Komisja bada zasadność przedstawienia projektu dyrektywy mającej na celu dalszy rozwój podejścia rynkowego do poprawy efektywności energetycznej przy wykorzystaniu „białych certyfikatów”.

Artykuł 5

Zapewnienie efektywności końcowego wykorzystania energii w sektorze publicznym

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że sektor publiczny odgrywa wzorcową rolę w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. W tym celu Państwa Członkowskie **efektywnie informują w stosowanych przypadkach obywateli oraz przedsiębiorstwa o modelowej roli i działaniach sektora publicznego.**

Państwa Członkowskie zapewniają stosowanie przez sektor **publiczny środków** poprawy efektywności energetycznej, skupiając się na opłacalnych ekonomicznie środkach, które generują największe oszczędności energii w najkrótszym czasie. Środki te są stosowane na odpowiednim szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym i mogą opierać się na inicjatywach legislacyjnych, dobrowolnych porozumieniach lub innych przedsięwzięciach przynoszących równoważne wyniki. Bez uszczerbku dla przepisów krajowych i wspólnotowych dotyczącego zamówień publicznych:

— **należy wybrać przynajmniej dwa środki z wykazu** zawartego w załączniku VI,

— **Państwa Członkowskie, w celu ułatwienia tego procesu, publikują wytyczne dotyczące efektywności energetycznej i oszczędności energii mogące posłużyć za kryteria oceny w przy udzielaniu zamówień publicznych.**

Państwa Członkowskie ułatwiają i umożliwiają wymianę doświadczeń pomiędzy organami sektora publicznego, na przykład w zakresie praktyk udzielania zamówień publicznych uwzględniających kwestię efektywności energetycznej, zarówno na szczeblu krajowym, jak i międzynarodowym; w tym celu organizacja, o której mowa w ust. 2 współpracuje z Komisją w zakresie wymiany informacji o najlepszych praktykach, o której mowa w art. 7 ust. 3.

2. Państwa Członkowskie wyznaczają jedną lub kilka nowych lub istniejących organizacji jako podmioty odpowiedzialne w zakresie administrowania, kierowania i wykonania zadań w zakresie uwzględnienia wymogów poprawy efektywności energetycznej określonych w ust. 1. Mogą to być te same organy lub agencje, o których mowa w art. 4 ust. 4.

Wtorek 13 grudzień 2005

ROZDZIAŁ III

WSPIERANIE EFEKTYWNOŚCI KOŃCOWEGO WYKORZYSTANIA ENERGII ORAZ USŁUG ENERGETYCZNYCH

Artykuł 6

Dystrybutorzy energii, operatorzy systemu dystrybucji i przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii

1. Państwa Członkowskie gwarantują, że dystrybutorzy energii, operatorzy systemu dystrybucji lub przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii:

- a) przedstawiają na żądanie, nie częściej niż raz w roku, zagregowane dane statystyczne dotyczące ich odbiorców końcowych wyznaczonym organom lub agencjom, o których mowa w *art. 4 ust. 4*, lub innemu wyznaczonemu podmiotowi, z zastrzeżeniem, że podmioty te przekazują otrzymane dane jednostkom nadrzędnym. Dane te powinny być wystarczające w celu właściwego sformułowania i wdrożenia programów poprawy efektywności energetycznej oraz w celu wspierania i monitorowania usług energetycznych oraz innych środków poprawy efektywności energetycznej. Informacje te mogą zawierać wcześniejsze dane i zawierają bieżące informacje dotyczące zużycia energii przez klientów końcowych, w tym, w odpowiednich przypadkach, profili obciążenia, segmentacji klientów oraz lokalizacji klientów, przy czym musi zostać zachowana integralność i ochrona informacji prywatnych lub poufnych informacji handlowych zgodnie z mającym zastosowanie przepisami wspólnotowymi;
- b) powstrzymują się od wszelkich działań, które mogłyby stworzyć bariery dla popytu i świadczenia usług energetycznych oraz innych środków poprawy efektywności energetycznej lub utrudnić rozwój rynku usług energetycznych i innych środków poprawy efektywności energetycznej. Państwo Członkowskie podejmie właściwe kroki, aby w razie potrzeby zakończyć tego rodzaju działania.

2. Państwa Członkowskie:

- a) wybierają jedno lub więcej z poniższych wymagań, które muszą zostać spełnione przez przedsiębiorstwa, o których mowa w *ust. 1*, bezpośrednio lub pośrednio poprzez innych dostawców usług energetycznych lub środków poprawy efektywności energetycznej:
 - i) zapewnienie oferty ich odbiorcom końcowym oraz promowanie konkurencyjnych cenowo usług energetycznych; albo
 - ii) zapewnienie odbiorcom końcowym dostępności i promowanie konkurencyjnych cenowo audytów energetycznych przeprowadzanych w sposób niezależny lub środków poprawy efektywności energetycznej zgodnie z *art. 9 ust. 2* i *art. 12*; albo
 - iii) wnoszenie wkładu do funduszy i mechanizmów finansowania, o których mowa w *art. 11*. Poziom tych wkładów odpowiada co najmniej szacunkowym kosztom oferowania którejkolwiek z działalności, o których mowa w niniejszym ustępie, przy czym wysokość wkładów jest uzgadniana z odpowiednimi organami sektora publicznego lub agencjami wskazanymi w *art. 4 ust. 4*; lub
- b) zapewnienie istnienia lub ustanowienia dobrowolnych uzgodnień lub innych instrumentów rynkowych, takich jak białe certyfikaty, o skutku równoważnym z jednym lub kilkoma wymaganiami, określonymi w lit. **a)**. **Dobrowolne** uzgodnienia są **oceniane**, nadzorowane i obserwowane przez Państwo Członkowskie w celu zagwarantowania w praktyce skutków równoważnych z jednym lub kilkoma wymaganiami określonymi w lit. a).

Dobrowolne uzgodnienia wyznaczają zatem jasne i jednoznaczne cele oraz zawierają wymogi w zakresie kontroli oraz sprawozdań związanych z procedurami, które mogą doprowadzić do podjęcia zmienionych lub dodatkowych działań w przypadku, gdyby cele nie zostały osiągnięte lub istniały niewielkie szanse ich osiągnięcia. Ze względu na wymóg przejrzystości dobrowolne uzgodnienia powinny być upublicznione oraz opublikowane przed ich wejściem w życie w zakresie dopuszczonym przez stosowne przepisy dotyczące poufności oraz powinny zachęcać zainteresowane strony do wyrażenia opinii.

3. Państwa Członkowskie zapewniają istnienie wystarczających zachęt, uczciwej konkurencji i równych szans dla podmiotów działających na rynku innych niż dystrybutorzy energii, operatorzy systemu dystrybucji i przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii, takich jak ESCO, instalatorów sprzętu energetycznego, doradców i konsultantów ds. energii, w celu zapewnienia niezależnej oferty i realizacji usług energetycznych, audytów energetycznych i środków poprawy efektywności energetycznej, o których mowa w **ust. 2 lit. a) pkt. i) i ii)**.

Wtorek 13 grudzień 2005

4. Na mocy ust. 2 i 3 Państwa Członkowskie mogą obarczyć odpowiedzialnością operatorów systemu dystrybucji wyłącznie jeżeli dzieje się to z poszanowaniem wymagań dotyczących oddzielnej księgowości określonych w art. 19 ust. 3 dyrektywy 2003/54/WE i w art. 17 ust. 3 dyrektywy 2003/55/WE.

5. Stosowanie niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla odstępstw i zwolnień przyznanych na mocy dyrektyw 2003/54/WE i 2003/55/WE.

Artykuł 7

Dostęp do informacji

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że informacje o mechanizmach służących efektywności energetycznej oraz ramach finansowych i prawnych przyjętych w celu osiągnięcia krajowego celu orientacyjnego w zakresie oszczędności energii są przejrzyste i szeroko dostępne odpowiednim uczestnikom rynku.

2. **Państwa Członkowskie zapewniają wzmożone wysiłki na rzecz promowania efektywności końcowego wykorzystania energii. Ustanawiają one odpowiednie warunki i bodźce dla podmiotów rynkowych do podniesienia poziomu informacji i doradztwa dla klientów końcowych w kwestii efektywności końcowego wykorzystania energii.**

3. **Komisja zapewnia wymianę i szerokie rozpowszechnianie informacji o najlepszych praktykach w dziedzinie oszczędności energetycznych w Państwach Członkowskich.**

Artykuł 8

Dostęp do systemów kwalifikacji, akredytacji i certyfikacji

Mając na względzie osiągnięcie wysokiego poziomu kompetencji technicznych, obiektywności i wiarygodności Państwa Członkowskie, o ile uznają to za konieczne, zapewnią dostępność odpowiednich systemów kwalifikacji, akredytacji lub certyfikacji dla dostawców usług energetycznych, audytów energetycznych i innych środków poprawy efektywności energetycznej, o których mowa w **art. 6 ust. 2 lit. a) pkt. i) i ii)**.

Artykuł 9

Instrumenty finansowe dotyczące oszczędności energii

1. Państwa Członkowskie uchylą lub zmienią krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze, inne niż o charakterze wyłącznie podatkowym, niepotrzebnie lub nieproporcjonalnie hamujące lub ograniczające wykorzystanie instrumentów finansowych dotyczących oszczędności energii na rynku usług energetycznych lub innych środków poprawy efektywności energetycznej.

2. Państwa Członkowskie udostępnią wzory umów dotyczących wspomnianych instrumentów finansowych istniejącym i potencjalnym odbiorcom usług energetycznych i innych środków poprawy efektywności energetycznej w sektorze publicznym i prywatnym. Mogą one być wydawane przez te same organy lub agencje, o których mowa w art. 4 ust. 4.

Artykuł 10

Taryfy służące efektywności energetycznej i inne przepisy wykonawcze dotyczące energii sieciowej

1. Państwa Członkowskie zapewniają usunięcie zachęt w taryfach w zakresie przesyłu i dystrybucji energii, które niepotrzebnie zwiększają ilość dystrybuowanej lub przesyłanej energii. W tym względzie, zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektyw 2003/54/WE i 2003/55/WE Państwa Członkowskie mogą nałożyć obowiązki świadczenia usług publicznych związanych z efektywnością energetyczną na przedsiębiorstwa działające w sektorach energii elektrycznej i gazu.

2. Państwa Członkowskie mogą zagwarantować możliwość włączenia do systemów i taryf elementów socjalnych pod warunkiem, że jakkolwiek negatywny wpływ tych elementów na system przekazu i dystrybucji energii będzie sprowadzony do niezbędnego minimum i że wpływ ten nie jest nieproporcjonalny do osiąganego celu socjalnego.

Wtorek 13 grudzień 2005

Artykuł 11

Fundusze i mechanizmy finansowania

1. Bez uszczerbku dla art. 87 i 88 Traktatu, Państwa Członkowskie mogą utworzyć fundusz lub fundusze w celu subsydiowania realizacji programów poprawy efektywności energetycznej i innych środków poprawy efektywności energetycznej oraz promowania rozwoju rynku tych środków. Środki te obejmują promocję audytu energetycznego, instrumentów finansowych służących oszczędnościom energetycznym i, w stosownych przypadkach, ulepszonego dokonywania pomiarów przy pomocy liczników oraz rachunków za energię zawierających zrozumiałe informacje. Fundusze te są także ukierunkowane na sektory użytkowników końcowych o wyższych kosztach transakcji i wyższym ryzyku.
2. Fundusze te, jeśli zostaną utworzone, mogą udzielać dotacji, pożyczek, gwarancji finansowych lub innych rodzajów finansowania związanych z zagwarantowaniem rezultatów.
3. Fundusze są dostępne dla wszystkich dostawców środków poprawy efektywności energetycznej, takich jak ESCO, niezależni doradcy ds. energii, dystrybutorzy energii, operatorzy systemu dystrybucji, przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii i instalatorzy sprzętu. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o udostępnieniu funduszy wszystkim odbiorcom końcowym. Przetargi lub równoważne środki, które zapewniają całkowitą przejrzystość, są przeprowadzane przy pełnym poszanowaniu mających zastosowanie przepisów dotyczących zamówień publicznych, przy czym należy także zagwarantować, że fundusze będą działały jako uzupełnienie, a nie konkurencja wobec finansowanych komercyjnie środków poprawy efektywności energetycznej.

Artykuł 12

Audyty energetyczne

1. Państwa Członkowskie zapewniają dostępność dla odbiorców końcowych, w tym niewielkich odbiorców w gospodarstwach domowych, odbiorców komercyjnych oraz małych i średnich odbiorców przemysłowych, efektywnych, wysokiej jakości programów audytu energetycznego, które służą określeniu potencjalnych środków poprawy efektywności energetycznej i są przeprowadzane w sposób niezależny.
2. Do segmentów rynku, o których mowa w ust. 1, które mają wysokie koszty transakcji i zakłady o niezłożonej strukturze, można dotrzeć za pomocą innych środków, takich jak ankiety oraz programy komputerowe udostępniane w Internecie lub przesyłane pocztą. Państwa Członkowskie zapewniają dostępność audytów energetycznych dla tych segmentów rynku, w których nie są one oferowane na rynku, uwzględniając art. 11 ust. 1.
3. Budynki, które zostały poddane certyfikacji zgodnie z art. 7 dyrektywy 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków⁽¹⁾, uważa się za spełniające wymagania określone w ust. 1 i 2 i za równoważne z **audytem energetycznym określonym w załączniku VI lit. e)** do niniejszej dyrektywy. Ponadto, audyty w ramach programów opierających się na dobrowolnych porozumieniach pomiędzy organizacjami osób zainteresowanych a wyznaczonym podmiotem, poddanym nadzorowi i stałej kontroli Państwa Członkowskiego, uważa się także za spełniające wymagania określone w ust. 1 i 2.

Artykuł 13

Pomiary przy pomocy liczników oraz przejrzystość informacji w rachunkach zużycia energii

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że na tyle, na ile jest to technicznie wykonalne, uzasadnione finansowo i proporcjonalne do możliwych oszczędności energii, odbiorcy końcowi energii elektrycznej, gazu, ogrzewania lub chłodzenia centralnego oraz ciepłej wody użytkowej mają możliwość nabycia po konkurencyjnych cenach indywidualnych liczników, które dokładnie odzwierciedlają zużycie energii przez odbiorcę końcowego i podają dane dotyczące rzeczywistego czasu zużycia.

W przypadku wymiany liczników powinno się zagwarantować możliwość nabycia liczników indywidualnych po konkurencyjnych cenach, chyba, że jest to technicznie niewykonalne lub nieopłacalne w stosunku do szacowanych potencjalnych oszczędności w perspektywie długoterminowej. W przypadku podłączania nowych liczników w nowych budynkach oraz przy większych pracach remontowych powinno się zawsze zagwarantować możliwość nabycia indywidualnych liczników po konkurencyjnych cenach, zgodnie z dyrektywą 2002/91/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 65.

Wtorek 13 grudzień 2005

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że w odpowiednich przypadkach rachunki wystawiane przez dystrybutorów energii, operatorów systemu dystrybucji i przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii opierają się na rzeczywistym zużyciu energii i są sformułowane w sposób jasny i zrozumiały. Odbiorcom końcowym wraz z rachunkiem udostępniane są odpowiednie informacje pozwalające na całościowe zapoznanie z bieżącymi kosztami energii. **Rachunek na podstawie rzeczywistego zużycia energii** jest wystawiany dostatecznie często, by umożliwić odbiorcy regulowanie swojego zużycia.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, że w odpowiednich przypadkach dystrybutorzy energii lub przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii udostępniają odbiorcom końcowym wraz z rachunkami, umowami, transakcjami lub pokwitowaniami ze stacji dystrybucji, albo w ich ramach, następujące informacje sformułowane w jasny i zrozumiały sposób:

- a) rzeczywiste aktualne ceny i rzeczywiste zużycie energii;
- b) porównanie obecnego zużycia energii przez odbiorcę końcowego ze zużyciem za ten sam okres w roku poprzednim, najlepiej w formie graficznej;
- c) o ile to możliwe i wnosi dodatkową wartość, porównanie z przeciętnym znormalizowanym lub przykładowym użytkownikiem energii z tej samej kategorii użytkowników;
- d) informacje kontaktowe dotyczące organizacji konsumenckich, agencji energetycznych i podobnych podmiotów, łącznie ze stronami internetowymi, gdzie możliwe jest uzyskanie informacji o dostępnych środkach poprawy efektywności energetycznej, porównaniach profili odbiorców końcowych lub obiektywnych specyfikacjach technicznych urządzeń zużywających energię.

ROZDZIAŁ IV PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 14

Sprawozdania

1. Państwa Członkowskie, które w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy stosują już, w jakimkolwiek celu, metody obliczania oszczędności energii podobne do metod, o których mowa w załączniku IV, mogą przekazywać Komisji informacje o odpowiednim poziomie szczegółowości. Przekazanie informacji następuje jak najszybciej, najlepiej nie później niż do... (*). Informacje te umożliwiają Komisji należyte uwzględnienie istniejących praktyk.

2. Do dnia **30 czerwca 2007 r.** Państwa Członkowskie przekazują Komisji **pierwszy plan działania dotyczący poprawy efektywności energetycznej (EEAP)**. Nie później niż dnia **30 czerwca 2011 r.** Państwa Członkowskie przekazują Komisji **drugi EEAP**. Nie później niż dnia **30 czerwca 2014 r.** Państwa Członkowskie przekazują Komisji **trzeci EEAP**.

Wszystkie EEAP zawierają opis planowanych środków poprawy efektywności energetycznej dla realizacji celów określonych w art. 4 ust. 1 i 2 oraz dla realizacji przepisów w sprawie modelowej roli sektora publicznego oraz dostarczania informacji i doradztwa dla klientów końcowych, określonych odpowiednio w art. 5 ust. 1 i art. 7 ust. 2.

Drugi i trzeci EEAP:

- zawierają **dokładną analizę i ocenę poprzedniego EEAP;**
- zawierają **końcowe wyniki dotyczące realizacji celów w zakresie oszczędności energii określonych w art. 4 ust. 1 i 2;**
- zawierają **plany oraz informacje dotyczące dodatkowych środków na rzecz usunięcia istniejących lub spodziewanych braków w realizacji celów;**
- zgodnie z art. 15 ust. 4 stosują i stopniowo zwiększają wykorzystanie zharmonizowanych wskaźników oraz wzorców efektywności w celu oceny wcześniejszych środków oraz dla oszacowania wpływu planowanych przyszłych środków;
- są oparte na dostępnych danych oraz uzupełniane danymi szacunkowymi.

(*) 6 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek 13 grudzień 2005

3. Nie później niż...^(*) Komisja opublikuje analizę korzyści i kosztów, badającą związki pomiędzy standardami, przepisami, politykami i działaniami UE, a ich wpływem na efektywne końcowe wykorzystanie energii.

4. EEAP są oceniane według procedury, o której mowa w art. 16 ust. 2. Pierwszy EEAP podlega przeglądowi przed dniem 1 stycznia 2008 r. Drugi EEAP podlega przeglądowi przed dniem 1 stycznia 2012 r. Trzeci EEAP podlega przeglądowi przed dniem 1 stycznia 2015 r.

5. Na podstawie EEAP Komisja dokonuje oceny postępów w osiągnięciu orientacyjnych krajowych celów w zakresie oszczędności energii przez poszczególne Państwa Członkowskie. Komisja publikuje sprawozdanie zawierające konkluzje:

- z pierwszych planów EEAP do dnia 1 stycznia 2008 r.;
- z drugich EEAP przed dniem 1 stycznia 2012 r.;
- z trzecich EEAP przed dniem 1 stycznia 2015 r.

Sprawozdania zawierają informacje na temat odnośnych działań na szczeblu Wspólnoty, z uwzględnieniem aktualnie obowiązujących i przyszłych przepisów prawnych. Sprawozdania uwzględniają system wzorców, o którym mowa w art. 15 ust. 4, określają najlepsze praktyki oraz wskazują przypadki, w których Państwa Członkowskie i/lub Komisja nie czynią wystarczających postępów, i mogą zawierać zalecenia.

W stosownych przypadkach i w razie potrzeby po drugim sprawozdaniu następują propozycje dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dodatkowych środków obejmujących możliwe przedłużenie okresu zastosowania celów. Jeżeli sprawozdanie zawiera konkluzję, że poczyniono niewystarczające postępy w realizacji krajowych celów orientacyjnych, propozycje te odnoszą się do szczebla i charakteru celów.

Artykuł 15

Przegląd i dostosowanie ustanowionych ram

1. Wartości i metody obliczeniowe określone w załącznikach II, III i IV są dostosowywane do postępu technicznego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2.

2. Przed dniem 1 stycznia 2008 r., Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2, udoskonali i odpowiednio uzupełni punkty 2 — 6 załącznika IV, z poszanowaniem wytycznych zawartych w załączniku IV.

3. Przed dniem 1 stycznia 2012 r. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2, podniesie udział procentowy zharmonizowanych obliczeń wstępujących (bottom-up) wykorzystywanych w zharmonizowanym modelu obliczeniowym przedstawionym w pkt. 1 załącznika IV, bez uszczerbku dla systemów stosowanych przez Państwa Członkowskie, które już zawierają wyższy udział procentowy tych obliczeń. Nowy zharmonizowany model obliczeniowy ze znacznie wyższym udziałem procentowym obliczeń typu bottom-up stosuje się po raz pierwszy od dnia 1 stycznia 2012 r.

Gdy jest to wykonalne i możliwe, do pomiaru całkowitych oszczędności w całym okresie stosowania dyrektywy stosuje się ten zharmonizowany model obliczeniowy, bez uszczerbku dla systemów stosowanych przez Państwa Członkowskie, które zawierają wyższy udział procentowy obliczeń typu bottom-up.

4. Do dnia 30 czerwca 2008 r. Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 ust. 2, opracuje zestaw zharmonizowanych wskaźników efektywności energetycznej oraz opartych na nich wzorców, uwzględniając dostępne dane oraz dane dla poszczególnych Państw Członkowskich, które można zebrać w opłacalny sposób. Do opracowania zharmonizowanych wskaźników efektywności energetycznej oraz wzorców Komisja stosuje jako odniesienie orientacyjny wykaz zamieszczony w załączniku V. Państwa Członkowskie stopniowo włączają te wskaźniki i wzorce do danych statystycznych zawartych w ich planach EEAP, zgodnie z art. 14, i stosują je jako jedno z dostępnych narzędzi określania przyszłych obszarów priorytetowych w EEAP.

Komisja, w terminie...^(**) przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z postępów w ustanawianiu wskaźników i wzorców.

(*) 2 lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(**) 5 lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek 13 grudzień 2005

Artykuł 16

Komitet

1. Komisja jest wspierana przez Komitet.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie znajdują art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem art. 8 tej decyzji.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin.

Artykuł 17

Uchylenie

Dyrektywa 93/76/EWG zostaje uchylona.

Artykuł 18

Transpozycja

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy, przed...^(*)z **wyjątkiem postanowień art. 14 ust. 1, 2 i 4, dla których datą transpozycji jest najpóźniej...**^(**). Państwa Członkowskie bezzwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 19

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 20

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

(^{*}) 2 lata od wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(^{**}) **Data wejścia w życie niniejszej dyrektywy.**